

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: KONTRASTERNE.

Citation: Kaalund, H. V.: "KONTRASTERNE.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid75107.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

KONTRASTERNE.

☒ Du stødes ved min Tale,
Du kan slet ikke fatte
dens underlige Volter
fra det Høje til det Platte.

☒ Du tror, jeg mangler Alvor -
din Smag er saa poetisk!
Min Legen med Kontraster
Du finder uæsthetisk.

196

☒ Selv nøjes Du forsigtig
med Sagens ene Side.
Den Venden Alt paa Vrangen,
den kan Du ikke lide.

☒ Om Livet og dets Spørgsmaal
Du har din Mening færdig;
din Holdning er saa sikker,
din Anstand er saa værdig.

☒ Min fine Ven, tillad mig!
Der er dog dem, der mene,
at Tingen ret bør vendes,
før man kommer paa det Rene.

☒ I denne sære Verdens
uhyre Pulterkammer
En sér kun lutter Glæde,
en Anden lutter Jammer.

☒ En søger Idealet
i høje Regioner;
en Anden har kun Øre
for Raab af Fiskerkoner.

☒ To Sider ejer Sagen,
det nægtes kan af Ingen.
Men hvilken er den rette?
Ja, det er netop Tingen!

197

☒ Det var dog værd at prøve
de tvende at forsone.
Sé, det er netop derfor,
jeg leger Plat og Krone.

☒ Som Mønt jeg kaster Verden
hel lystig op i Luften -
Det synes Dig barnagtigt,
at stride mod Fornuften.

☒ Ja vist! mod Etiketten,
og mod den gode Tone.
Men hele Livet raaber
jo netop Plat og Krone

☒ Og Mangen, som paa Kronen
sin Lykke ene satte,
blev bankerot i Tiden
og endte i det Platte.

☒ Som Verden er, min Kjære,
saa maa vi den annamme.
Trods sine tvende Sider,
er Mønten dog den samme.